

Mit? Miért? Hol? Hogyan?

Arra a kérdésre, hogy az ember „mit-miért, hol-hogyan” tesz, tudományos és laikus magyarázat egyaránt létezik. Sajnos az egyik szarvasi gyermekorvosi rendelőben ennek az ellenkezőjét tapasztalom.

Az orvosi rendelő ajtárára az információkat a kedves paciensek tájékoztatása miatt tesszük ki, nevezetesen azért, hogy az anyuka vagy az apuka tudja, hogy kihez fordul segítségért, és mikor teheti ezt. Akkor, miért kaparja le valaki az információt, jelen esetben, a vezetőknév utolsó betűjét, mellyel ráadásul kicsúfolja azt a segítőt, aki a városért tevékenykedik. Miért?

A mellékhelyiségből ki és miért viszi el naponta a szoknyája vagy a kabátja alatt a teljes WCpapír gurigát? Miért tekeri le feleslegesen, és tapossa meg a sáros cipőjével, melyet a kihelyezett lábtörlőben elfelejt megtörölni? Miért nem húzza le maga után a WC-t? Sebj, mert a takarító, megteszi helyette később, de addig bűdös van. Kérdezem továbbá, hogy miért tulajdonítja el a szappant is esetenként? Ha kell neki otthoni kézmosásra, kérje el, szívesen odaadom! Nem csupán engem bosszant vele, és pazarolja a pénzem, hanem semmibe veszi embertársait, azo-

kat a szülőket és gyermekeiket, akik szeretnék a feneküket kitörölni és a kezüket megmosni a szükségük elvégzése után. Hová lesz a higiéné és a példamutatás?

A váróterem ablakát egy év alatt kétszer betörték. Ennek a javíttatása pénzbe és időbe kerül. A betört ablaküveg veszélyes, és nem véd a szélről, esőtől. Ezt még az óvodás is tudja! Értelmetlen károkozás! Kinek jó ez?

A játszószőnyegről folyamatosan elfogynak a játékok. Nem azért, mert elromlanak, és ki kell őket selejtezni, hanem azért, mert lábuk kél. Az óvodások is ámulnának, ha a játékok repülni tudnának! Gyanítom, csak véletlenül viszik haza a gyermekek, és az anyukák elfelejtik elmondani csemetéjüknek, hogy a becsület azt kívánja, nem lopjuk el azt, ami a másé, főleg akkor, ha az a játék a köz érdekét szolgálja. Akik ismernek, tudják, hogy egy-egy nagy kedvencet még oda is ajándékozok esetenként a kicsinyeknek, ha szépen megkérnek, ezért nem kell eltulajdonítani azokat. Cserejátékok is elfogadnék, ha arra kerülne sor. De a játékok csak fogynak, fogynak... Miért?

Mióta a vezetékes telefon korszaka leáldozott, és szinte

mindenki hord magánál mobiltelefont, talán nem is kell annyit gondolkozni. Mérleget és nélkül minden hivatalba, minden üzletbe, ide-oda telefonálunk, vagy elektronikus levelet küldünk, s kérdezzük, utasítunk. (Az egészségügy bizonyos szegmenseiben is, ha kell, ha nem!!!) Ez nem is lenne baj akkor, ha ezt a civilizációt forradalmasító eszközt mértékkel, okosan, célszerűen, megfontoltan használnánk. Hogy miért? Mert mi orvosok, a rendelésünket a betegek gyógyításával szeretnénk kitölteni, nem pedig folyamatos telefonálgatásokkal, e-mail-ezésekkel és felesleges adminisztrációs munkával. Ugyanis, mi olyan kétkezi és intellektuális munkát végzünk egyszerre, mely nyugodt környezetben való tényfeltárást, analízist, többszornás kommunikációt kellene, hogy jelentsen.

Ez a komoly, komplex döntéshozatali folyamat koncentrációt igényel. A rendelési idő alatt kétpercenként csörög a telefon, ha kell, ha nem; és egy gyermek vizsgálatát háromszor félbe kell szakítani, mert az emberek nem gondolják végig azt, hogy a rendelő helyisége ugyanolyan fontos „szentélye” a gyógyításnak, mint a műtő, ahol a sebész operál. Ott nem csörög a telefon, mert, ha ő nem jól vág és varr, akkor a

műtét nem sikerül. Ki szeret 10 perc helyett 30 percig feküdni a vizsgálóasztalon mások megdölgöttségéért? Hány betegársunkat tartjuk fel indokolatlanul, mert lusták vagyunk mi magunk gondolkozni, vagy megjelenni ugyanolyan idő-és energiabefektetéssel, mint ő? Miért fosztjuk meg a valóban segítségre szorulókat attól, hogy időben elérje a rendelőt? Miért hozzuk lehetetlen helyzetbe az orvost azzal, hogy a megjelenés vagy a gondolkodás helyett telefonon várjuk a megoldást, ha egyszer nyilvánvaló az, hogy telefonon keresztül nem lehet gyógyítani? A „telefonos gyógyítást” hogyan rögzítjük? Ha nem adunk konkrét tanácsot, megorrolnak. Hol van a magunk és mások iránti felelősség?

A pacienseknek csak jogaik vannak, kötelezettségeik nincsenek?

Az orvosoknak csak kötelezettségeik vannak, jogaik nincsenek? Sem tiszteletük?

Azt hiszem, elég kevesen maradtunk a pályán ahhoz, hogy ne becsüljük meg azokat az egészségügy minden területén lelkiismeretesen dolgozókat, akik a hozzájuk fordulóknak segítséget, megoldást, és hiszem, hogy szeretetet adnak!

Akinek nem inge, ne vegye magára!

Dr. Sajtó Edit

Köszönet a részvételért

A Virágos Magyarországi Környezetcsépítő Verseny Szervező Bizottsága nevében Prutkay János elnök, Pécsi Melinda titkár és Pollák Erika koordinátor aláírásával érkezett a napokban a részvételt igazoló oklevél és köszönőlevél Babák Mihály polgármester címére. A bizottság ebben a formában is köszönetét fejezte ki a városnak, hogy benevezett a 2009. évi versenybe és reményelt fejezte ki, hogy a 2010-es versenyben is résztvevőként üdvözölhetik majd Szarvas városát. Amint írták, bármilyen kérdés megválaszolásában szívesen állnak rendelkezésre, s felhívták a figyelmet a www.viragosmagyarorszagert.hu honlapra, ahol részletes, naprakész információk állnak a rendelkezésre.

SZARVAS ÉS VIDÉKE HETILAP ELŐFIZETŐI NYEREMÉNYAKCIÓ!

Kedves Olvasó!

A korábbi évekhez hasonlóan 2010-ben is kedvezményes áron jut hozzá lapunkhoz előfizetőként. A lap ára jövőre 150 forint lesz, előfizetőinknek 115 forintos példányonkénti áron szállítjuk házhoz a Szarvas és Vidéke Hetilapot, vagyis

az éves előfizetés: 5980 Ft

a féléves előfizetés: 2990 Ft

Amennyiben Ön december 15-ig előfizet egy évre vagy fél évre, akkor részt vesz nyereményjátékunkban: három szerencsés előfizetőnk sorsolás útján visszanyeri előfizetése árát.

További egy szerencsés előfizetőnk díszes és ízes tortát kap ajándékba!

A Szarvas és Vidéke Hetilap előfizethető a szerkesztőségben kedden 9-12 óráig és pénteken 9-12 óráig (Városháza IV. emelet) vagy a kézbesítőknél, illetve a pénteki piacon.

Az előfizetés kedvezményes árai a nyereményakción túl is érvényesek.